

forfremmelse samt arbejdsvilkår (76/207/EØF) ⁽¹⁾ til hinder for en national lovgivning, hvorefter der på offentlige ansættelsesområder, hvor der i den enkelte stillingsgruppe, hvortil forfremmelse kan ske, er beskæftiget færre kvinder end mænd, fortrinsvis skal forfremmes kvinder, når de mandlige og kvindelige ansøgere er lige kvalificerede (egnethed, kvalifikationer og faglig indsats), for så vidt der ikke hos en mandlig medansøger er overvejende grunde til at træffe en anden afgørelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. februar 1995 af Tribunal de Commerce de Nice (Syvende Afdeling) i sagen Les grands garages méditerranéens SA og Nissan France mod selskabet Nice ouest automobiles
(Sag C-410/95)
(96/C 46/22)

Ved dom afsagt den 1. februar 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. december 1995, har Tribunal de Commerce de Nice (Syvende Afdeling) i sagen Les grands garages méditerranéens og Nissan France mod selskabet Nice ouest automobiles forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal forordning (EØF) nr. 123/85 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den forbyder erhvervsmæssige videreforhandlere af køretøjer, som ikke er tilsluttet et eneforhandlingsnet, at indkøbe køretøjer af det pågældende mærke hos en eneforhandler i en anden medlemsstat?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 123/85 af 12. december 1984 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer (EFT nr. L 15 af 18. 1. 1985, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. december 1995 af High Court of Justice, Queen's Bench Division, i sagen The Queen mod Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: The Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals og Compassion in World Farming Ltd
(Sag C-1/96)
(96/C 46/23)

Ved kendelse afsagt den 12. december 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. januar 1996, har High

Court of Justice, Queen's Bench Division, i sagen The Queen mod Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: The Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals og Compassion in World Farming Ltd forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Samtlige medlemsstater er blevet parter i den europæiske konvention af 1976 om beskyttelse af dyr under opdræt (herefter »konventionen«), og konventionen er blevet godkendt ved Fællesskabets afgørelse 78/923/EØF ⁽¹⁾ af 18. juni 1978 (EFT nr. L 323, s. 12).
 - b) Anbefalingen af 1988 vedrørende kvæg (herefter »anbefalingen«) er blevet vedtaget af det stående udvalg, der er nedsat i medfør af konventionen, og er trådt i kraft efter konventionens regler.
 - c) De krav, der er fastsat ved og i medfør af konventionen, omfatter regler om minimumsbreddemål for tremmekasser til kalve og om sammensætningen af kalves foder.
 - d) Rådets direktiv 91/629/EØF ⁽²⁾ fastsætter bindende mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve, der på visse punkter er mindre strenge end de krav, der er fastsat ved og i medfør af konventionen, herunder for så vidt angår bredden af tremmekasser til kalve og sammensætningen af kalves foder.
 - e) Direktivet indeholder bemyndigelse for medlemsstaterne til på deres område at opretholde eller indføre strengere bestemmelser om beskyttelse af kalve end direktivets bestemmelser.
 - f) Kalve udføres fra én medlemsstat (»medlemsstat A«) til visse andre medlemsstater (»medlemsstaterne B«), der har gennemført og/eller efterkommet direktivet, men ikke gennemført og/eller efterkommet de ovenfor i punkt c) angivne krav, hvorimod medlemsstat A har gennemført og efterkommet disse krav.
 - g) Udførslen af kalve, der vil blive opdrættet i strid med konventionen, anses for grusom og uetisk af dyreværnsorganisationer og store dele af den offentlige opinion, der støttes af anerkendte videnskabsmænd og dyrlæger, i den medlemsstat, som udførslen sker fra.
- 1) Kan medlemsstat A under omstændigheder som de ovenfor angivne på grundlag af EF-traktatens artikel 36, herunder navnlig under henvisning til de deri nævnte hensyn til den offentlige sædelighed og/eller den offentlige orden og/eller beskyttelse af dyrs liv eller sundhed, indføre restriktioner over for udførslen af levende kalve fra medlemsstat A med det formål at forhindre, at

sådanne kalve bliver genstand for tremmekalveopdræt i medlemsstaterne B?

- 2) Såfremt det følger af direktivets bestemmelser, forudsat at disse er gyldige, at spørgsmål 1 må besvares benægtende, ønskes det oplyst, hvorvidt bestemmelserne er gyldige.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 78/923/EØF af 19. juni 1978 om indgåelse af den europæiske konvention om beskyttelse af dyr under opdræt (EFT nr. L 323 af 17. 11. 1978, s. 12).

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/629/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 28).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 1995 af Pretura Circondariale di Ivrea i straffesagen mod Carlo Sunino og Giancarlo Data

(Sag C-2/96)

(96/C 46/24)

Ved kendelse afsagt den 14. december 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. januar 1996, har Pretura

Circondariale di Ivrea, Strambino Afdeling, i straffesagen mod Carlo Sunino og Giancarlo Data forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan de nationale bestemmelser om arbejdsformidling og om midlertidigt arbejde, når henses til deres offentligretlige karakter, for så vidt som de er opstillet til beskyttelse for arbejdstagerne og den nationale økonomi, anses for at falde ind under udøvelse af offentlig myndighed jf. EØF-traktatens artikel 66 sammenholdt med artikel 55?

- 2) Kan de fællesskabsbestemmelser, som forsvaret har påberåbt sig, i mangel af præcise gennemførelsesbestemmelser på dette specielle område anses for at være umiddelbart anvendelige, og kan ethvert retssubjekt — offentligretligt eller privatretligt — ifølge disse bestemmelser uden nogen speciel kontrol og godkendelse udøve en hvilken som helst virksomhed, der består i formidling mellem udbud og efterspørgsel af arbejde og i midlertidig levering af arbejdskraft til tredjemand, såfremt medlemsstaten ikke med sit eget administrative apparat fuldt ud kan tilfredsstille arbejdsmarkedets efterspørgsel efter tjenesteydelser?

RETTE I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. januar 1996

i sag T-575/93, Casper Koelman mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Forordning nr. 17 — afvisning af en klage — begrundelse — national retsinstans)

(96/C 46/25)

(Processprog: nederlandsk)

I sag T-575/93, Casper Koelman, Bruxelles, ved advokaterne Michel Molitor, Lambert Dupong, Pierre Feltgen og Lucy Dupong, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Michel Molitor, 14A, rue des Bains, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Berend Jan Drijber), støttet af Buma, Amstelveen (Nederlandene), ved advokaterne Cornelis van Rij og Eduard A. P. Engels, Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Guy Harles, 8-10, rue Mathias Hardt, angående en række påstande vedrørende Kommissionens beslutning af 14. oktober 1993 om at afvise den klage, sagsøgeren har indgivet i medfør af artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første

forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81), har Retten (Fjerde udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. P. M. Barrington, og dommerne R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh og M. J. Azizi; justitssekretær: B. Pastor, den 9. januar 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagsøgerens påstande afvises, for så vidt som de hverken vedrører annullation af Kommissionens beslutning af 14. oktober 1993 om at afvise sagsøgerens klage eller kravet om erstatning.
- 2) I øvrigt frifindes sagsøgte, for så vidt angår påstanden om annullation og om erstatning.
- 3) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger, herunder intervenientens.

⁽¹⁾ EFT nr. C 27 af 28. 1. 1994.